

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobce: **Ing. M.K.**, narozený dne ■■■
bytem ■■■
zastoupen advokátem Mgr. Davidem Satke
sídlem Na Příkopě 1047/17, 110 00 Praha 1 - Staré Město

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, IČO 70891508
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2017, č.j. OD 1261/16-2/67.1/16356/NL,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 17. 1. 2017, č. j. OD 1261/16-2/67.1/16356/NL, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Včasnou žalobou se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městské policie Liberec (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 31. 10. 2016, č. j. MML-185051/16. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla podle § 100 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu ve věci blokové pokuty, která byla žalobci uložena dne 5. 3. 2015, blokem na pokutu na místě nezaplacenou série ■■■, č. ■■■, ve výši 1 000 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve spojení s porušením § 4 písm. c) téhož zákona.

Žalobce v žalobě namítal, že za stávající důkazní situace, nelze dojít k závěru, že souhlasil s projednáním údajného přestupku v blokovém řízení a že připojil svůj podpis na blok. Žalobce odkazoval na ■■■, v němž je uvedeno, že množství srovnatelných znaků neumožňuje určit, zda jednoznačně ■■■ materiál podepsal. Žalobce se dále dovolával svého vysvětlení ze dne 15. 9. 2015, v němž uvedl, že parafa na pokutovém bloku č. ■■■ je odlišná od parafy na pokutovém bloku č. E 0628498. Závěry žalovaného o totožnosti těchto paraf a tudíž i o totožnosti podpisu žalobce jsou nesprávné. Žalobce trval na tom, že s projednáním údajného přestupku v blokovém řízení nesouhlasil a příslušný blok nepodepsal. Žalobce požadoval, aby byl údajný přestupek projednán v řádném správním řízení, což potvrdila ve své výpovědi i manželka žalobce, která byla v autě v momentě spáchání údajného přestupku a řešení věci se strážníky městské policie. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že hlavním důkazem byl pokutový blok série ■■■, č. ■■■, byl tento hlavní důkaz zpochybněn důkazy předloženými žalobcem v řízení do té míry, že na něm nelze stavět rozhodnutí o správním potrestání žalobce. Žalovaný měl buď pravost podpisu žalobce postavit na jisto, nebo přistoupit k obnově řízení a údajný přestupek projednat ve standardním správním řízení. Dle žalobce žalovaný nepřípadně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, a ignoruje usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci proti žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že námitka padělání podpisu byla již před podáním žádosti o obnovu řízení předmětem přezkumu. Žalovaný v této věci vydal „Sdělení o prošetření podnětu k přezkumnému řízení ve smyslu § 94 odst. 1 správního řádu“. Námitka byla rovněž předmětem šetření Policie ČR, KŘP Libereckého kraje, obvodního oddělení Liberec - centrum. Ve vyrozumění ze dne 9. 11. 2015 policejní orgán uvedl, že výpovědi strážníků a odborné vyjádření se kloní k tomu, že skutečně blok pan ■■■ podepsal. V závěru vyjádření je pak uvedeno: „V dané věci provedl policejní orgán veškeré možné šetření,

ale tímto se mu nepodařilo zjistit, že by ze strany strážníka Městské policie Liberec, Boháčka, nebo jiné osoby došlo k naplnění skutkové podstaty přečinu uvedeného ve zvláštní části trestního zákoníku.“ Žalobcovo tvrzení o padělání jeho podpisu na pokutovém bloku série GE/2013, č. E 0628498, ze dne 5. 3. 2015 nebylo provedeným šetřením policejního orgánu potvrzeno. Žalovaný v podrobnostech odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a dále se odvolával na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65, k blokovým pokutám. V případě žalobce nebylo šetřením policie zjištěno, že by neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení a žalovaný neshledal žádný důvod pro zpochybnění zjištění a závěru policie. Ve znaleckém posudku z oboru grafologie vypracovaném Mgr. Romanou Skalovou je uvedeno, že přes počet možných srovnatelných znaků lze konstatovat, že sporný materiál vykazuje v obecné i zvláštní rovině zkoumání spíše shodné markanty s porovnaným materiálem od pana [REDAKCE]. Množství srovnatelných znaků však neumožňuje určit, zda jednoznačně pan [REDAKCE] sporný materiál podepsal. Žalovaný navrhol žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Ze správního spisu byly zjištěny následující pro věc rozhodné skutečnosti:

Dne 5. 3. 2015 na ulici Letná v Liberci prováděli příslušníci Městské policie Liberec měření rychlosti pomocí silničního radarového rychloměru. Při tomto naměřili v 9:55 hod. řidiči motorového vozidla značky [REDAKCE], RZ [REDAKCE], rychlost 55 km/hod v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena dopravní značkou B 20a, a to 40 km/hod. (viz fotografie ze záznamu o přestupku na č. l. 13 správního spisu a oznámení o vyřešení přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, který podléhá přidělení bodů v bodovém hodnocení porušení povinností stanovených zákonem na č. l. 12 správního spisu).

V pokutovém bloku (č. l. 14 správního spisu) je uvedeno jméno a příjmení přestupce: [REDAKCE], rodné číslo [REDAKCE], adresa místa pobytu: [REDAKCE], totožnost řidiče byla ověřena, popis skutku byl uveden shodně jako v oznámení o vyřešení přestupku. Dále je v bloku uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, celková výše pokuty 1 000 Kč, otisk úředního razítka, blok byl vypsán dne 5. 3. 2015 [REDAKCE] s uvedením jeho podpisu a v bodě 10 je spolu s podpisem přestupce uvedeno: „Souhlasím s projednáním v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 5. 3. 2015.“

Dne 5. 8. 2015 byla městské policii doručena žalobcova žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žádost žalobce odůvodnil tak, že dne 5. 3. 2015 byl sice zastaven hlídkou městské policie pro údajné překročení maximální povolené rychlosti jízdy v obci, s udělením pokuty v blokovém řízení však nesouhlasil a žádal o projednání údajného přestupku v řádném správním řízení [REDAKCE] není jeho, takže přestupek byl projednán v blokovém řízení bez jeho souhlasu. Zdůrazňoval, že podpis na bloku na první pohled neodpovídá jeho plnému podpisu, neodpovídá délce příjmení ani počátečnímu písmenu K.

Rozhodnutím ze dne 4. 9. 2015 městská policie žalobcovu žádost o obnovu řízení zamítla. Rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena městské policii k novému projednání rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 10. 2015.

Usnesením městské policie ze dne 15. 12. 2015 bylo řízení o žádosti žalobce o obnovu blokového řízení zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť žádost byla posouzena jako zjevně právně nepřipustná. Žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 2. 2016 zamítnul žalobcovu odvolání a usnesení o zastavení řízení potvrdil. Rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí městské policie bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 25. 8. 2016, č. j. 60A 7/2016 - 32, a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud ve zrušujícím rozsudku uvedl, že povinností správních orgánů v dalším řízení bude zabývat se žalobcovou žádostí o obnovu blokového řízení věcně a vydat tomu odpovídající rozhodnutí o povolení obnovy či zamítnutí žádosti v intencích § 100 odst. 6 správního řádu.

O žádosti žalobce bylo městskou policií znovu rozhodnuto rozhodnutím ze dne 31. 10. 2016, č. j. CJ MML1085051/16. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že na základě tvrzení žalobce o padělání podpisu na pokutovém bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 5. 3. 2015 byly do spisové dokumentace zajištěny kopie pokutových bloků 0892476-HF/2014 a 0076491-GE/2013, které v roce 2014 a 2015 převzal a podepsal žalobce. Spolu s dalšími písemnými doklady byly dne 17. 6. 2015 odeslány Policii České republiky KŘP Libereckého kraje, obvodnímu oddělení Liberec - centrum s žádostí o provedení šetření z důvodu, že jedinou osobou, která by mohla případně podpis zfalšovat, je strážník ■■■ který přestupek řešil a měl předmětný pokutový blok série ■■■, č. ■■■, k dispozici. V takovém případě by z jeho strany byla naplněna skutková podstata přečinu uvedeného ve zvláštní části trestního zákoníku. Policejní orgán provedl šetření podle § 158 odst. 1 trestního řádu a ve vyrozumění ze dne 9. 11. 2015 uvedl, že výpovědi strážníků a odborné vyjádření se kloní k tomu, že žalobce skutečně blok podepsal. V rozporu s tvrzením žalobce je také skutečnost, že podobnou paraťou, jaká je na všech dostupných pokutových blocích, podepsal žalobce protokoly sepisované na policii, čímž je vyvrácen jeho argument, že se paraťou nepodepisuje. V závěru vyjádření je pak uvedeno, že v dané věci provedl policejní orgán veškeré možné šetření, nepodařilo se mu však zjistit, že by ze strany strážníka městské policie ■■■ nebo jiné osoby došlo k naplnění skutkové podstaty přečinu uvedeného ve zvláštní části trestního zákoníku. Dle správního orgánu I. stupně tedy provedeným šetřením policie nebylo zjištěno, že by žalobce neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení a proto nebyly splněny podmínky pro obnovu řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Správní orgán I. stupně proto žalobcovu žádost o obnovu řízení zamítl.

Odvolání proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutí žalovaný zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil rozhodnutím ze dne 17. 1. 2017. Žalovaný shodně se správním orgánem I. stupně dospěl k závěru, že podmínky pro povolení obnovy řízení nebyly splněny. Žalovaný konstatoval, že podle ustálené judikatury je obnova řízení ve věci rozhodnutí uložení blokové pokuty možná v případech, že žadatel o obnovu řízení neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, tj. že buď pokutový blok nepodepsal, nebo že se za něho vydávala jiná osoba. Žalovaný uvedl, že se argumentům žalobce ohledně podpisu na pokutovém bloku série ■■■, č. ■■■, ze dne 5. 3. 2015 vyjádřil již ve „Sdělení o přeshetření podnětu k přezkumnému řízení ve smyslu § 94 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řádu“ ze dne 3. 7. 2015. Žalovaný měl k dispozici více písemností s podpisem žalobce ve zkrácené formě, konkrétně pokutový blok série ■■■, č. ■■■ ze dne 5. 2. 2014 a pokutový blok č. ■■■

ze dne 16. 2. 2015 a dále doručenkou k písemnosti Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravně správních činností ze dne 6. 3. 2015. Porovnáním těchto podpisů s podpisem na rozporovaném pokutovaném bloku série ■■■, č. ■■■, ze dne 5. 3. 2015 lze dle žalovaného seznat, že podpisy jsou typově shodné, ale žádné dva přitom nejsou úplně stejné. Žalobce se přitom bránil tím, že se zkrácenou formou podpisu nikdy nepodepisoval. V podnětu, který žalobce podal na městskou policii dne 4. 6. 2015, uvedl, že on se podepisuje celým příjmením a doložil písemnosti se svým podpisem. Žalovaný toto tvrzení považoval za vyvrácené, neboť zkrácenou formu svého podpisu na výše uvedených dvou pokutových blocích a doručence žalobce nerozporoval. Žalovaný zdůraznil, že hlavním důkazem v řízení o uložení blokové pokuty je blok na pokutu na místě nezaplacenou série ■■■, č. ■■■, ze dne 5. 3. 2015. Tvrzení žalobce o nepravosti jeho podpisu na předmětném pokutovém bloku nebylo prokázáno. Žalovaný odkazoval na vyrozumění Policie české republiky KŘP Libereckého okraje, obvodního oddělení Liberec - centrum ze dne 9. 11. 2015. Dle tohoto vyrozumění nebyly zjištěny skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin a odůvodňující zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu. Žalovaný neshledal žádný důvod pro zpochybnění závěrů policie formulovaných ve výše uvedeném vyrozumění. Dle žalovaného správní orgán I. stupně postupoval v souladu se správním řádem, když žádost o obnovu řízení ve věci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení - bloku na pokutu na místě nezaplacenou série ■■■, č. ■■■, ze dne 5. 3. 2015 podle § 100 odst. 6 správního řádu zamítl, jelikož nevyšly najevo žádné neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, ani se provedené důkazy neukázaly nepravdivými.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, již je správní soudnictví ovládáno, vázán.

Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím nebyla povolena obnova blokového řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Správní orgány se v projednávaném případě po provedeném šetření neztotožnily s tvrzením žalobce o neudělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení a žádost o obnovu blokového řízení podle § 100 odst. 6 zamítly.

Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

V rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65, tento soud dospěl k závěru, že obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu z roku 2004 přichází v úvahu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení.

Krajský soud souhlasí se závěrem správních orgánů, že tvrzení žalobce o zfalšování jeho podpisu na předmětném pokutovém bloku se v projednávaném případě nepotvrdilo. Žalobce nezpochybňoval, že s ním byl výše popsáný přestupek řešen. Nenabízel žádné rozumné vysvětlení, proč by měl zasahující strážník nebo někdo jiný jeho podpis na pokutovém bloku zfalšovat. Pokud jako důvod, že podpis na pokutovém bloku není jeho, uváděl, že se podepisuje plným jménem a nikoliv paraťou, bylo toto tvrzení ve správním řízení spolehlivě vyvráceno (viz, doručka na č. 1. 29 správního spisu a pokutové bloky č. ■■■ na č. 1. ■■■ správního spisu a č. ■■■ na č. 1. ■■■ správního spisu).

Také šetřením policie se nepodařilo zjistit, že by byl žalobcův podpis strážníkem městské policie ■■■ nebo jinou osobou zfalšován. Ve vyjádření policie ze dne 9. 11. 2015 (č. 1. ■■■ správního spisu) je uvedeno, že prověřováním bylo zjištěno, že dne 5. 3. 2015 v ulici ■■■ v ■■■ řešil strážmistr XX přestupek řidiče vozidla značky ■■■, RZ ■■■, které řídil žalobce, který se dopustil porušení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu překročením rychlosti v obci o méně než 20 km/h. Tohoto byla přítomna strážmistr ■■■. Oba zasahující policisté uvedli, že byl žalobce ve voze sám a že podepsal blok na místě nezaplacený a s pokutou souhlasil. Dne 15. 9. 2015 podal k věci vysvětlení žalobce a svou výpověď stvrdil podpisem (paraťou), který je značně podobný podpisu na pokutovém bloku ze dne 3. 5. 2015. Policejní orgán konstatoval, že obdobnou paraťou stvrdil svou výpověď i při podání vysvětlení na Policii ČR, oddělení hospodářské kriminality dne 13. 11. 2014 a stejnou paraťou je opatřen i pokutový blok č. ■■■ ze dne 5. 2. 2014 a pokutový blok č. F 0892476 ze dne 16. 2. 2015. Při podání vysvětlení žalobce připustil, že paraťy jsou jeho, ale že jsou odlišné od paraťy na pokutovém bloku ze dne 5. 3. 2015. Žalobcovu verzi způsobu řešení výše popsaného přestupku ze dne 5. 3. 2015 potvrdila ve své výpovědi žalobcova manželka, která tvrdila, že manžel s pokutou nesouhlasil a pokutový blok nepodepisoval. Oba také uváděli, že na místě řešení přestupku byl jen jeden strážník. Z posudku z oboru grafologie, analýza a syntéza ručního písma vypracovaném Mgr. ■■■ vyplynulo, že přes počet možných srovnatelných znaků sporný materiál vykazuje v obecné i zvláštní rovině zkoumání spíše shodné markanty s porovnávaným materiálem od ■■■. Množství srovnatelných znaků však neumožňuje určit, zda jednoznačně ■■■ sporný materiál podepsal. Policejní orgán uzavřel, že není možné jednoznačně určit, kdo blok podepsal, když výpovědi strážníků a odborné vyjádření se kloní k tomu, že pokutový blok skutečně podepsal žalobce.

Krajský soud považuje vzhledem k uvedenému za zcela nepravděpodobné, že by došlo k padělání podpisu žalobce na předmětném pokutovém bloku, navíc by takové jednání zasahujícího strážníka či jiných osob postrádalo jakýkoliv racionální důvod. V takovém případě není důvod ke zpochybnění skutečností vyplývajících ze správního spisu, a sice, že to byl právě žalobce, s kým byl přestupek projednán, kdo s projednáním přestupku v blokovém řízení souhlasil a kdo pokutový blok podepsal.

Soud nedoplňoval dokazování spisem vedeným Policií ČR ve věci KRPL-61321-14/TČ-2015-180515-SEN, protože to pro posouzení žalobních námitek považoval za nadbytečné.

Ze všech shora uvedených důvodů soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

O podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce i žalovaného.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 22. února 2018

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.